

Er dette en kvindes hyldest til det

■ Skulptur handler lige så meget om det, der ikke er der, som det, der er, hvilket Lea Porsager smukt demonstrerer i en dejlig, åben sal på Charlottenborg. Foto: David Stjernholm

Lea Porsager indtager overlegent Charlottenborg med et kunstnerisk udtryk, der er både storslået og seksuelt ladet. Den åbne sal er forrygende, men man skal som besøgende være indstillet på selv at hitte ud af det meste.

TRINE ROSS

Lea Porsager: Stripped. Kunsthal Charlottenborg, Nyhavn 2, Kbh. K. Til 8. august.

Hvis du siger 'Stripped' til en kunsthistoriker, vil vedkommende med stor sandsynlighed selv fuldende sætningen og sige: 'The Bride Stripped Bare by Her Bachelors,

Even'. Eller, som det lidt kluntet hedder på dansk: 'Bruden klædt nøgen af sine ungarle, endog'.

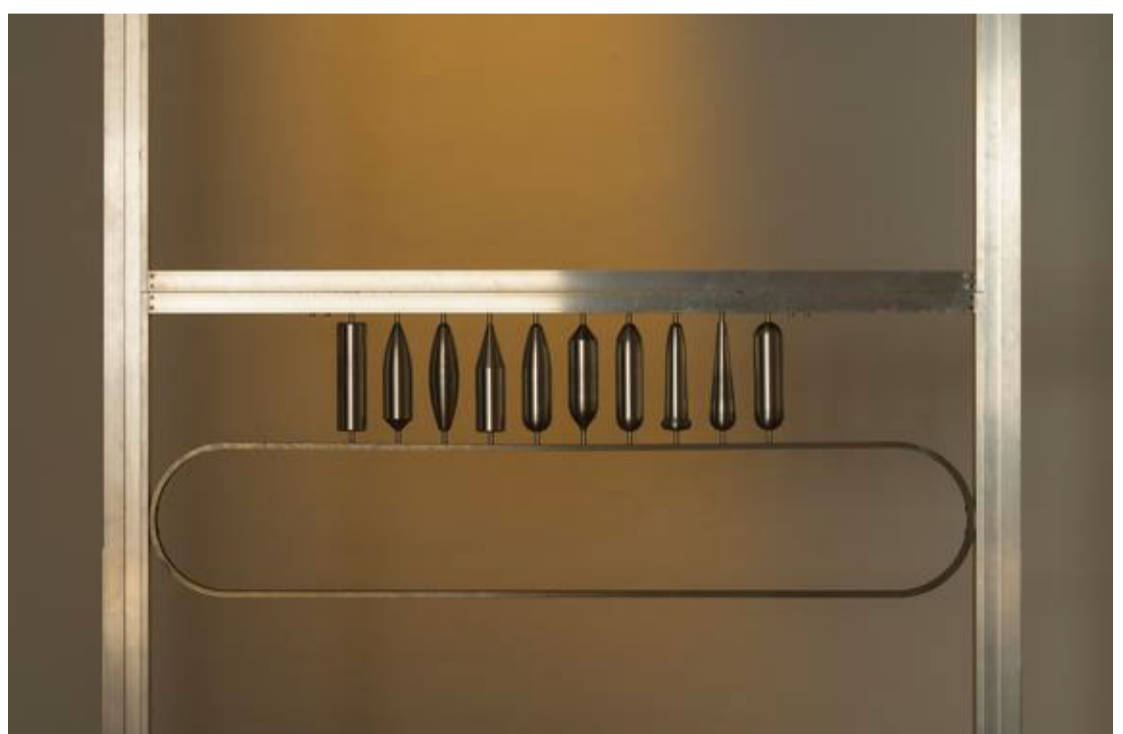
Det er nemlig den mystiske titel på et lige så mystisk, mytisk og ikonisk værk af konceptkunstneren, dadaisten og ready-madens grand old man Marcel Duchamp.

Og har man først tænkt denne sætning og tanke til ende, så genfinder man flere af Duchamps former og figurer i Lea Porsagers store soloudstilling på Charlottenborg, der netop bærer titlen 'Stripped'. Der er forholdsvis udbredt enighed om, at bruden hos Duchamp er en svævende og uopnåelig figur, som en samling tilbedende ungarle midt i billedfladen efterstræber – og sender deres sæd i retning af.

Opstillingen af ivrige ungarle spejles hos Porsager som en udstilling af blankpolerede, falliske former fastgjort i en stor stålramme, som meget vel kan have de samme dimensioner som Duchamps værk. Åbenbart er der tale om bederuller, men den association er ærlig talt ikke min første.

Er ungarlene således blevet udfaset af dildoer til eget forbrug? Eller ser vi her en heteroseksuel kvindes hyldest til mandekønnet, helt bogstaveligt?

Sammenstillingen og den elliptiske form forneden peger begge mod 'The

■ Lea Porsagers version af en flok lystige mænd, der dog er reduceret til ren og skær fallos.

Foto: David Stjernholm

Bride ...', men Porsager fortsætter fortællingen i den seksuelle retning med en lille serie værker i guld, hvoraf navnlig det midterste er et strålende ikon for kvinddekønnet.

På Charlottenborg er disse værker op-hængt højt, højt oppe på væggen, mens

pendanterne, en serie meget mørke malerier, hænger ganske lavt og helt uden lys på.

Det ser sådan set ganske flot ud, men jeg bliver alligevel lidt misundelig, når jeg ser, hvordan udstillingen tidligere har foldet sig ud på Moderna Museet i

mandlige køn?

Stockholm, for her var malerierne op-hængt i øjenhøjde.

Og så ejer Moderna Museet ovenikøbet en version af 'The Bride ...'!

Gør det endelig igen!

Duchamps mest berømte værk er en urinal, som han i 1917 udstillede med titlen 'Fontæne' - måske efter at have snuppet ideen, og dermed værket, fra Elsa von Freytag-Loringhoven, en af hans gode venner. Under alle omstændigheder anses 'Fontæne' for et af de vigtigste værker i det 20. århundrede - og stamværket for fremtidige ready-mades, altså kunstværker, der rent fysisk består af noget, som fandtes i forvejen.

Det kunne være vindmøllevinger som dem, Porsager har skåret ud i store stykker og lagt på tværs gennem Charlottenborgs velgørende åbne sal, hvor sidesektionerne for en gangs skyld er fjernet. Og hvor er det vidunderligt med dette store (tom)rum, den sjældne overskuelighed og det rytmiske forløb af døråbninger og vægsektioner. Gør det endelig igen, Charlottenborg!

Vingerne viser, hvad vi allerede vidste, hvis vi har tænkt os om: at kommercielle konstruktioner udkonkurrerer kunst fuldstændig på størrelse, tyngde og kompleksitet. 'Hvor er det en stor skulptur', siger man. Men nej, se bare på stør-

relsen af en vindmøllevinge, broers pyloner eller rørkonstruktionen i et ganske almindeligt etplanshus.

Også derfor er det fantastisk, at vi har en kunstner som Lea Porsager, der ikke er bange for at gå op i størrelse, hverken fysisk eller på ambitionsniveau. For tre år siden skabte hun således det gigantiske og prisbelønnede værk 'Gravitational Ripples' til minde om de svenske ofre for tsunamien i 2004. At det sker i Stockholm, er ikke så sært, som det måske lyder, for Porsager (f. 1981) har altid været internationalt orienteret og er i dag tilknyttet Malmö Konstakademi og Lund Universitet, hvor hun færdiggør en ph.d.

Men det er ikke en let udstilling, Porsager viser, og selv om kurator Lars Bang-Larsens introduktion er dybdegående, er den ikke ligefrem lægmandsstof.

Inde ved siden af på Charlottenborg går franske Laure Prouvost noget mere direkte til sagerne i sine videoværker, og tilsammen viser Porsager og Prouvost, hvilken energi der er i kvinders seksualitet, hvorhen den end retter sig - eller simpelthen slynger sig om sig selv.

Prouvost repræsenterede Frankrig på Venedig Biennalen i 2019. Hvornår ser vi Porsager i den danske pavillon samme sted?

trine.ross@pol.dk

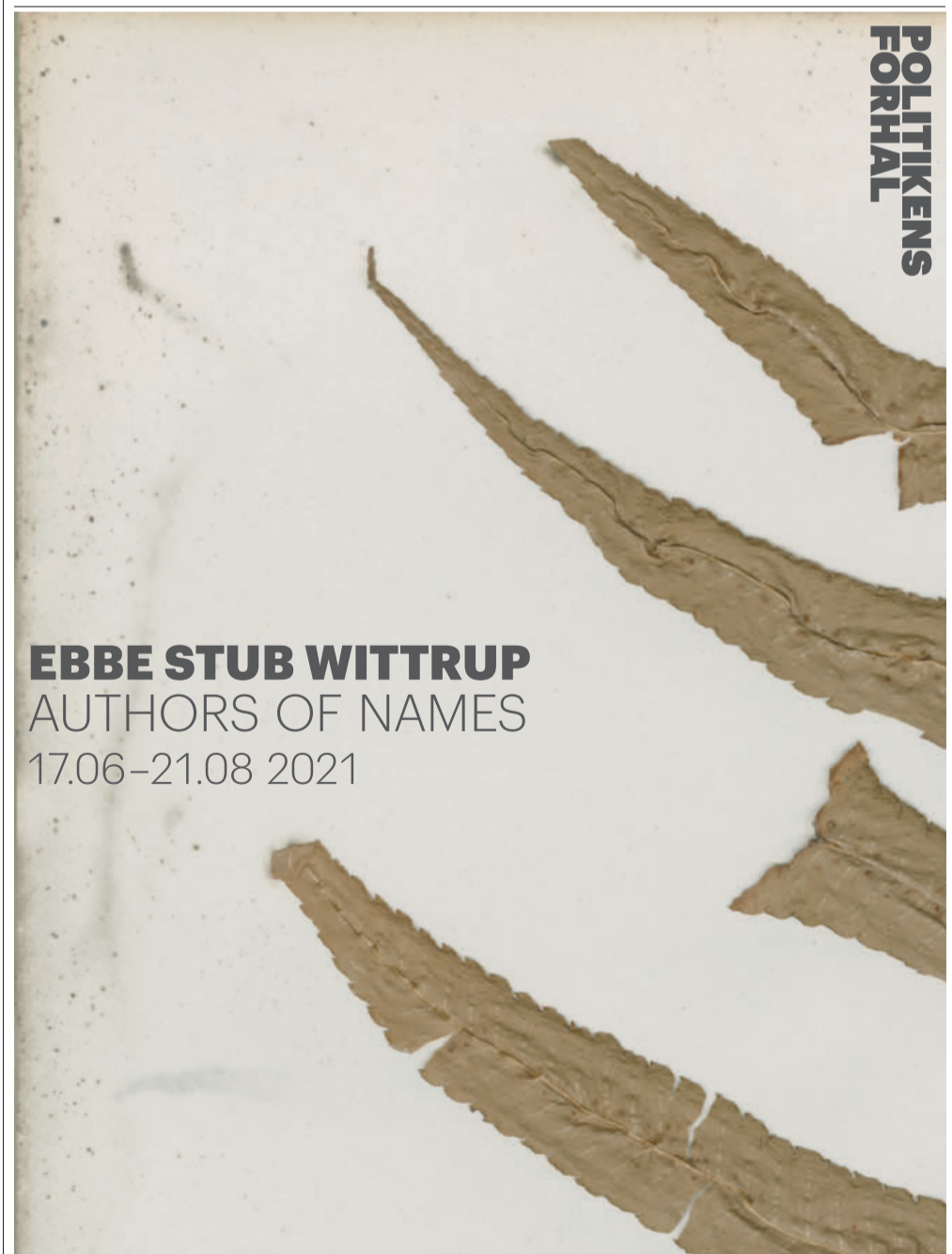
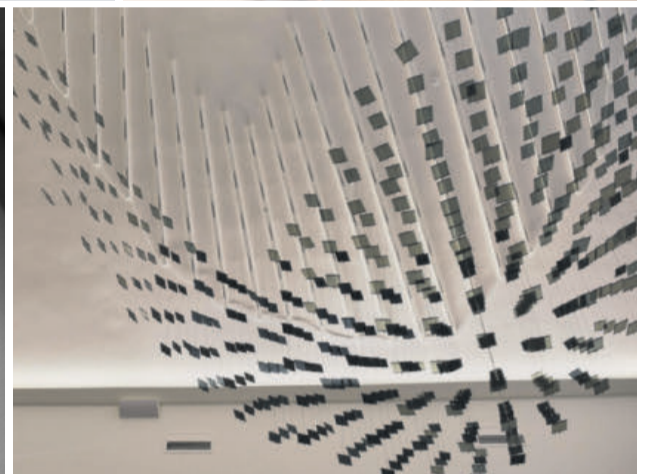
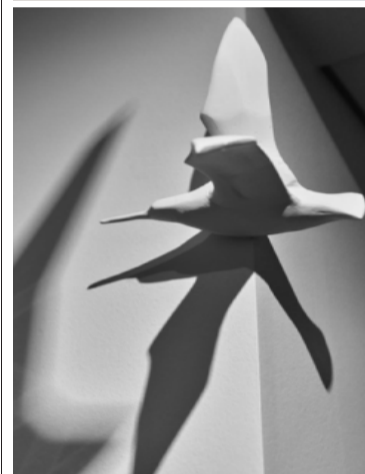
Winner of the
Meyvaert Museum Prize for
Sustainability 2020

VADEHAVSCENTRET

- Porten til UNESCO Verdensarv
Udstillinger om
15 mio. trækfugle på rejse

Okholmvej 5 · Vester Vedsted
6760 Ribe · Tlf 7544 6161
www.vadehavscentret.dk

POLITIKENS
FORHAL

EBBE STUB WITTRUP AUTHORS OF NAMES

17.06-21.08 2021